

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

XII. Refelluntur Judaei:

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

Luc. 4.21.

Psalm. 44.3.

Matth. 7.19.

Job. 7.46.

Refelluntur
Judei:Julian, apud
Cynil. libr. 2.

ac ii primū,
qui Messiam
hoc oraculo
predicūtum
fatentur qui-
dem, at non-
dum venisse
eum contem-
nunt;

quos inter
principiū sūt,
qui Æchma-
lotarci am Ju-
da prognatū
Judeis hodie-
que praeſte
affirmant:

Maim. in Jad
Chaz. libr. ut.
cap. 4.

Lucae discimus: *Et omnes testimonium illi dabant, & mirabantur in verbis gratia quæ procedebant de ore ipsius: id quod tanto ante præmonitum fuerat in Psalmo quadragesimo quarto: Diffusa est gratia in labiis tuis.* Id sibi quoque volebat Matthæus, cum dicaret: *Erat enim docens eorū sicut potestatem habens: & ministri Pontificum & Pharisæorum apud Johannem: Nunquam sic locutus est homo sicut hic homo.* Nihil est enim ad perfundendum efficacius, nihil accommodatus ad delectandum, nativa hac oratione & simplici, quæ detraet omni ornatu verborum, rebus ipsis placet quas exprimit, in earumque delectu laborem omnem & industriam consumit.

XII. His animadversis videant nunc Judei, an commentitias suas loci hujus interpretationes nostræ possint opponere, & levi saltē aliqua veritate comprobare. Eorum, ut dixi, de Prophetiæ hujus intellectu duplex extat opinio; alii enim Messiam quidem præditionem ei fatentur inesse, at Jesum eum fusile negant; alii ad Messiam id ullo modo pertinere infinitantur. Qui in priori versantur heresi, non in eamdem omnes conspirant sententiam: quidam enim Messiam à Jacobo promissum nondum venisse arbitrantur, venturumque exspectant: que sententia tradita extat in Thalmudico libro Sanhedrin; item in Bereith utraque, Rabba & Ketanna; & in Echa Rabbathi; apud Onkelon quoque, & alios Paraphrasas Chaldaeos, Jonathanem & Hierosolymitam, apud R. Davidem Kimchi in libro בְּשָׁרֶשׁ, R. Abrahamum Aben Ezram, R. Salomonem Jarchi, & R. Josephum in Ikkarim sive Fundamentis fidei, qui & id Onkelon accepisse narrat à Schemaia & Abthalione, stante etiamnum Templo secundo: cuius rei fides penes auctorem est. Eadem est etiam persuasio eorum, qui Babylonica Captivitatis principem, quem נָבָעַת שָׂרֵךְ, sive Æchmalotarcham appellant, magnis Judæorum copiis, ut quidem fingunt, Bagdadi præfectum, de tribu Juda numquam non deligi aut; unde oraculi veritatem peti censem, quippe nondum ablatum esse sceptrum de tribu Juda, nec proinde Christum venisse. Vigebat hæc jam inter Judæos opinio Origenis temporibus, quam plerique partium harum gregales sectati sunt. Pluribus de ea re differunt Benjamin Tudelenis in Itinere, & R. Abraham Zachuthus in libro Juchafin. Quidam vero Messiam geminum hoc Jacobi oraculo promissum arbitrantur; Mosem alterum, alterum Messiam וְאֶזְקֵלְיָה dictum: quem errore fecerunt est R. Bechai. Adde & alios jam supra confutatos à nobis, qui Judei hic promissam agnoscunt perpetuitatem regni, in Messia initium habituri. Qui vero nullam Messiam his inesse præditionem contendunt, vocem נָבָעַת, quam reddit Vulgatus Interpres, Qui mittendus est, vel ad Davidem, vel ad Saulem, vel ad Jeroboamum, ipsamque adeo Siloh urbem, vel ad Nabuchodonosorem referunt, quam postremam opinionem Julianus Apostata tueri videtur. Has sententias, ut pote infigniores refellisse contenti erimus: alias quas scimus in Bereith Rabba, aliisque locis esse propositas, studiosorum industriae difcultiendas relinquemus.

XIII. Ac priores quidem, qui Messiam hoc oraculo prædictum fatentur, at nondum venisse eum contendunt, nullum opinionis suæ afferunt argumentum; neque vero ullum aliud afferre possunt, præterquam quod nondum exitit quisquam, in quem partes oraculi hujus omnes apte congruerent. Quod manifeste fallit esse probavimus. Deinde cum superiori Propositione docuerimus eum habendum esse Messiam, cui uni prophetia omnes Veteris Testamenti de Messia convenient, hinc efficitur eum in quem apposite quadrabit prophetia hæc Jacobi, si modo reliqua Veteris Testamenti vaticinia consentiant, Messiam esse habendum. Hanc autem Jacobi prophetiam in Jesum convenire luculenter demonstravimus, & reliquas præterea Veteris Testamenti vaticinationes huic consentire sūs à me probatur locis. Unde efficitur Jesus esse Messiam, proindeque jam Messiam venisse.

XIV. Vanissima vero præ ceteris eorum opinio est, qui Æchmalotarcham quemdam configunt, Judæorum imperium in Asia tenentem, & tribu Juda oriundum, quem Patriarcham appellant, perpetuaque succeſſione dignitatem eam ad Christum usque exituram afflèverant. Vetus illud quidem Judæorum commentum est, ut intelligi potest ex Seder olam Zutha; jam inde ab Origenis, ut dixi, superioribusque deductum temporibus; quod ita recentiores amplificarunt Magistri, ut Patriarcham hunc genealogia suæ sérīem detexere, scriptisque ac legitimis instrumentis approbare posse putent. Atque ad hanc fabulam ordiendam una ipsis causæ viderunt fusile Jacobi de Juda prophetia, quam in Æchmalotarcha exitum habuisse prisci Rabbini estimabant, ut auctor est Maimonides in Jad Chazakah. Opioni huic profligant, inconstantiam ipsius & varietatem satis est prodicisse: nam Benjamin Tudelenis, qui in Itineris sui historia Israëlitarum multitudinem ac potentiam sicutiis narrationibus commendare unice videtur habuisse propositum, multa de Æchmalotarcha congerit, ac ipsum Bagdadi sedem habere narrat, & imperium ejus Afia finibus circum-